



DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acésta ese in tota domineca
— dar prenumerationile se prímesecu
in tota díele.

{ Pretiulu pentru Ostrunguri'a: pre anu
6 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fi. pre unu tri-
luniu 1 fi. 50 cr.; éra pentru Strai-
nestate: pre anu 8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu
4 fi. pre unu triluniu 2 fi. in v. a.
Unu exemplariu costa 10 cr.

Tóte siodeniele si banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redatiunea direginte a diu rnalului:

Insertiunile se priimesecu cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. tacse timbrale.

Unu suspinu cu mangaere.

In sfersitu eata-i cà pléca
Sulitiasi frumosiei. —
Ce nacasu o sà mai faca
La vre-o càteva femei. . . !

Câte lacrimi o sà curga,
Si càtu vaietu si amaru,
„Tiocum-pocu“ cà-ci ei facura,
Ca sà lese-alu nostu hotaru.

In salonu o dama plange,
Sulitiasi-e lunga ea,
Si oftandu pe urma dice:
„Du-me la Poloni'a. . . !“

— Ah! madama, nu se pôte,
Ca unu singuru *armasariu*
Atât'a bagagiu sà pôrte,
Mai lasamu si la Usari. . . !

O copila tenerica,
Ce 'n visuri se leganá, —
Cà sorman'a turturiea
Lunga-unu Lieutenantu oftá. . . !

— Copilitia! taci d'in gura,
Ce te *renkui* insedaru?
Cà-o sà placa-a ta figura
Si la tistii de Usari. . . !

Intr'o strata cam angusta
O griseta laerimá;
Ce-o sà faci tu-acum Augusta.
Candu caprariulu te-a lasá . . ? !

— Mangae-te puiculitia!
Cà-o sà vina altulu ér',
Si va ingrigi de tine
Vr'unu caprariu de la Usaru. . . !

La portitia dupa cina,
Cu-unu petioru de gâsca grasu,
Bucatarés'a suspina
Dupa „pana“ trombitiasiu.

— „Heska holka“ taci tu bine,
Dice trombitasiulu ér',
Cà mane vine la tine
Trombitiasiu de la Usaru. . . !

Ér' eu, car' li credu loru téte,
Fetelor si la femei,
Amu chiamatu a mele glôte
Si toti ofieirii mei. . . !

— Fiti voiôse dar' mundrutie,
Cà va trece cu usari
P'enga-a vóstre ferestutie,
Tand'a alu meu generariu!

Gur'a Satului.

MEDITATIUNI FILOSOFICE.

26.

„Federatiunea“ si „Gur'a Satului“ cam au dreptu ce dicu ele despre mine, cà pr'in „Albina“ eu de multe ori spunu la mintiuni; dar' nu am ce sà li facu, ele trebuie sà péra, cà-ci altu-cumu eu me prapadescu. . . .

Deci voiou provocá natiunea intréga, ca sà le nemicésca, si apoi de siguru pre intrég'a natiune, ca si pre o épa blanda, dupa placu am sà o calarescu.

Convingerile episcopilor catolici despre infalibilitate.

Dandu mai de una-di badea Gur'a Satului urechi'a la usi'a salei de consiliu a episcopiloru catolici, cari recunoscura infalibilitatea papei, intieles cari sunt convingerile loru, si cumu intilegu Sfintiele loru dogm'a acest'a. Sa vedeti numai, unulu dise ca convingerea lui e, ca recunoscendu elu infalibilitatea numai, — i se va potè mari salariulu; altulu er' dise, ca infalibilitatea numai i pote da poterea si dreptulu de a tiene multe si totu feliulu de nepote, chiaru si de cele de soiulu jidovescu; alu treilea apoi afirmà, cumu-ca numai ca infalibilistu potè sa duca dame la baluri, si sa faca pe garde-mousieulu unei jidovoice, — mai altulu apoi dise, ca totu ce l'a facutu pre dinsulu a se inchiná dogmei acestei'a si numai aceea, ca portandu ei numele de infalibilisti, fore indoéla tote femeile li se voru supune. . . . Cardinalulu Gur'a-Satului inse dice, ca acesti sfinti parinti infalibilisti mai pre urma si pre satan'a l'aru proclama de sfantu, numai sa pota trage castigu din aceea si sa faca cate blastamati si scandale tote sub o mantea ore-care!

TEATRU NATIONALU IN ARADU.

Epistol'a lui Siandricu catra fratele seu de cruce Todorica.

Carissime frate!

La epistolă mea prima nu capatai responsu de feliu; nu este frumosu dela Tine, a nu reonoră pre acelă, care Te onorédia cu fericirea unei epistole. —

*Ai trecutu marginele eti chetei, — ce fia disu
intre noi, că de Te ar' scă cinev'a mai ale su
Dsi b'rele nóstrenationali, apoi ai avè sà o patiesci
ca Mircea în teatr'u! — O sà fii espusu privi-
riloru frumóse și seducatorie; o sà fii obiectulu mira-
culeloru totu ca Domnulu Mircea în teatr'u! —
Sì apoi d'in atâte priviri grătòse de o parte,
dar' viperine de alt'a, schintea' poesiei o sà ti dee o
vapaia mare b're-care, că-ci vei sà Te faci poetu totu cu
Prost-Stanescu din teatr'u. Sì apoi candu vei
fi unu drăare, voi u avè a me feri, sà nu primescu și
eu vre o poesia in sensulu urmatoriu;*

Urla lupii 'n érn'a mare, —
Anim'a-mi parechia n'are. (*asemeniare à la
n e s c u.*)

**Te iubescu ca vulpea clis'a,
Cumu a fostu sì este dî's'a.**

Apoi Ti spunu, să Te feresc de azi și sentiuri poeticoprosaice, să de astufeliu de licentii prostesci, ca nucumură să me inflacări și premine, să incepă a-ți dice;

**Urla lupii 'n capu la Tine, —
Baga séma că nu-e bine.**

Tot ce aceste ti le spusei ca să poti pricepe urmatorile:

Adi ér' am fostu la Teatrul. Bucuri'a mea este ne-spusa. — Pies'a acést'a „Oda la Elis'a“ este unu ce vechiu, dar' unu ce cu compoziția nouă, ce ti caușdeia unu ce, ce Te pôte incanta fôrte. Eu mi intipuiam o declarare de amoru simplă, dar' totu-si in poesia. Mi intipuiam unu june, c e e a d v o c a t u, ce incepe dupa paragraful sei propriu a declarâ cuiva amoru. — Acestu advocatul e — „Mircea.“ Soc'a lui o socia fidela, se numesce A n'a. Servitorî'a loru este Z a m f i r'u.

La cetearea avisului teatral am potutu crede, ca intregului publicu, că este unu complotu in contr'a lui Mirecea și Don'a Elis'a dela „Gur'a-Satului,” cu atâtua mai virtosu, că complotulu s'a potutu planui la més'a lui Stanescu intre toastele Dui Pascalii

și *Stanescu*, și a *Dneloru Pascal* și *Stănescu*.
In cătu-va am avutu dreptate. Anume sub intrég'a rep-
resentare toti ochii erau atintiti la dōue fintie numai
să aceste erau: *Dlu Mircea Stanescu* și *Don'a Eli's'a* soci'u sa, ér' candu dise *Dómna Pascal*,
că de voesce cinev'a a declará amoru simplu dar' totu-
si in poesia, atunci caute poesiile *Dului Prost-Stănescu*
să se va asta multiumitu, — la ce publiculu erupse in
hohote să se uitara toti catra *Dlu Stanescu*, voindu
quasi a-lu intrebá, că șre primeșce epitetulu ce i se da
pe bina. Risu să glume peste asceptare; altii ii invidianu
— *Fericirea și glorificarea*. . . . Dar' să
scii frate *Todore*, că de astufeli de comploturi nu li pasa
domnului *Mircea* și *Donei Eli's'a*. Apoi frate poe-
sii a acést'a mitutica, ce o adresă *Mircea Elisei* e fórte
placuta să sună asă:

**Te iubescu Eliso, cumu cerbulu la munte
iubesci isvorulu cu doiosu murmur.** —

Urmă apoi „Gur'a-cascata.“ Nu Ti-o potu descrie. Intipuesce-ți numai vre unu deputatu magiaru guvernamentală dela dîeta Ungariei, său vre unulu din majoritatea asesorilor u dela Consistoriulu Arad-anu, cari sub decursulu siedintiei nu facu nemicu, decât u siedu cu gurile cascate sub tot decursulu pertracătoriloru, candu și candu clatină d'in capu, voindu a-si esprime placerea său desplacarea. Caracteristică e fidele; ori ce dîci măi? !

S i a n d r i c u , celu micu.

LA SALISBURGU

Pe-acolo pe la Salsburgu
Sunt toti nemti, nu-e neci unu turcu,
Nu-e muscalu, nu-e neci englezu,
Neci bataru puiu de chinezu,
Nu-e frantiuzu nu-e talianu,
Nu-e neci leceu de Brasiovani, —
Ba 'ntr'unu cotu siede 'nsedaru
Mameluculu de magiaru. . . .

ANECDOTA

— trasmisa de Demetru Machi. —

— Cumu de m'ai furatu tu calulu mài tiegane? intrebà romanulu de tieganulu care siedea pe calu, in tergu. — „Apoi asiè omu de cinste, alduésca Ddieu cinstea sì fati'a dumitale, că eu veniam la tergu, pe uliti'a cea stremta, unde calulu ahest'a erá culcatu de-a crucisiulu ulitiei; acum'a eu voiam să trecu pe la capu: me musică, vreau să trecu d'in apoi: me lovia; asiè dara me gandii a trece peste elu, inse candu era unu petioru alu meu d'in coci, unulu d'in colo, calulu se sculà cu mine sì nu se oprí, pone aici in tergu!“

Lui Hopintjoleru d'in Romani'a.

Tu esci némtiu, nu poti sà stai,
 Sà mananci cu noi **malaiu**;
 Ie-ti dara bagagliu totu
 Si te du la **butterbrod**!

CIGURI-MIGURI.

+ Multe dame cochete de cîndu vediura că numai au nici un prețiu pe la scaldele de prîn laintru și dîn afara de tierra, — de necasă incepura cu gramadă să turbe, și fugu repede de apele minerale.

+ Dêca sta, că unu nebunu pôte face pre alti diecc nebuni: atunci si nebunulu acel'a care a adunat subscrerile depe la cei d'in Orsiov'a si Mehadi'a, pentru protestul d'in Nrulu 62. alu „Albinei“ inca a facutu pre multi nebuni.

+ Nrulu 13 e numeru fora de pareche, si proverbulu dice, că totu ce nu-e cu sofîu, nu pôte aduce altu cev'a de cătu nenorocire; ne-a batutu dar' Domnedieu cu cei 13 Episcopi unguresci catolici, cari recunoscera infalibilitatea Papei, că-ci acei'a de siguru numai nenorociri ni voru aduce.

§ Dlu I. Metianu, care in protestul seu d'in Nrulu 68 alu „Albinei“, indreptat contra diurnalului national „Federatiunea“, dice intre altele, că-firesc Dlu venindu la Pest'a numai in interesul poporului (sic!), — dupa multe fléuri, mai pe urma s'a interesat si de diurnalistic'a nostra natională. I-o credem Dlu M. fore neci o indoéla, că-ci Dni'a sa cetindu a casa totu d'in „Pesti Napló“, „Hó(n)“, „Ellenőr“, „Budapesti Közlöny“ ect. de feliulu acest'a, se intielege, că nu i-a potutu ramane timpu, dar' neci nu a aflatu de trebuintia a mai cetsi si colonele *diurnalelor române*. Er' acumă cîndu d'in porunc'a stapanitorilor infra-trei dela Brasiovu a debuitu exoffo să insulte pre unu diurnalul national romanu, apoi d'in poruncéla neci n'a potutu scrie altu ce-v'a mai comintea... Deci prelunga tóta modest'a-i obraznicia cu care dice, că *numai in interesul poporului s'a dus la Pest'a*, totu-si cunoscemu noi pascările dupa penic, mai cu séma cele ce sbóra spre Pest'a.

+ Diregatorii cei mici, dar' cari mai multu lucra si cari de abia potu vegeta cu plat'a loru cca marsiava, déca se intempla de comitu cumu-v'a si ei vre unu escesu desi ne-considerabile, apoi de siguru ajungu in temnitia, si pre urma la straitie: pe cîndu diplomi si ministrii nostri cei mari, cari neci cîndu nu lucra nemic'a, séu de si lucra apoi numai pecate mari si dîavolesci facu, pentru care apoi de siguru pica sub izvorulu pansfuniloru.

= „Magyar Álom“, diurnalul papistasiesc magiaru, aduce in colonele sele unu articolu subscrisu. cu numele *Katona Dénes*, care articolu d'in cuventu in cuventu asiè suna:

„De ce limb'a spaniola, franca, angla si romana (oláh,) sunt pline de cuvinte latine? Pentru-că senatul romanu nu a ingaduitu trimisiloru sei pela poporele straine a vorbi cu ele in alt'a decât numai in limb'a latina. Prîn ast'a guvernulu Romei a castigatu aceea, că amintîtele popore, spre a se potè intielege cu romanii, au studiatu si invetiatu cu sîrquintia limb'a latina. Deci (!) poporele Ungariei, cari nu se acomodéza si nu se supunu vointiei poterniciei natiunii magiare merita ele óre a se folosi de drepturile si avantagiole patriei magiare? ! . . .“ Pone aci articolu.

Nu scimă de merita séu nu, lasamu poporâloru d'in Ungari'a să judece, atâtă inse scimă că eruditulu sclantitul magiaru aru merită, ca guvernulu magiaru să-lu tramita sonica in cas'a nebuniloru. Er' la comparatiunea sa intre poporul romanu (anticiu) si celu magiaru ni aducemu a minte de povestea lui Isopu despre brósc'a crepata si boulu.

GACITURE.

6.

Spune-mi ce-e aceea: n'a fostu, nu este, si neci n'a fi neci cîndu?

Respusu: Omu fara de pecate.

7.

Câte caramidi trebuie la o casa bine zidita?

Respusu: Neci un'a.

8.

Dar' la cism'a bine facuta ce mai trebuesce?

Respusu: Parechia.

9.

De ce are mam'a mai in dragu pre copii de cătu tat'a?

Respusu: Pentru-că mam'a e convinsa, că copiii sunt ai ei. . .

TAND'A si MAND'A.



T. Spune-mi de unde-si ieu diurnalele „Alte“ si „Neue Temesvarer Zeitung“ articlii loru de fondu

M. De unde de cătu d'in crerii redactorilor.

T. Bine, dar' atunci aru trebui să fia toti creri in un'a singura capatina concentrati.

M. De ce?

T. Pentru-că totu in aceea-si dîsi in acel'a-si numeru amendoue diurnalele de odata totu acel'a-si articlu de fondu ilu aduea.

M. Baguséma sunt cu spiridusiu de alu lui Andrásy. . .

T. Si Dieu domnulu Ghic'a d'in L e denumitu consiliariu (sfetnicu) regescu?

M. Denumitu Dieu acel'a!

T. Dá bine frate, ce a cugetatu óre regele cîndu a subscrisu denumirea lui?

M. Ce? a cugetatu, că pre cumu sunt altii multi cari dau, de ce să nu pôta si elu dá d'in capu, căci dela unu sfetnicu neci nu se pretinde altu ce-v'a. . .

T. No, cătu despre aceea, apoi sciu că dlu Ghic'a va totu dá d'in capu, er' de a mai si scôte ce-v'a d'in capu n'asi crede să fia dlu Ghic'a in stare!

T. Ministrii Beuszt si Andrásy la Salisburgu să fia facutu mare efectu cu costumele loru. . .

M. Dar' cu atât'a mai pucinu respectu au castigatu cu intiepliunea loru. . .

T. Deputatii nostri éra-si se ducu acuma cu ghiutur'a la Pest'a, óre ce voru mai ispravi ei pe acolo?

M. De buna séma si-oru scôte salarele, si se voru căra éra-si catra casa.

T. Nu mi-ai sciu frate spune, de unde-si trage cuventulu „miserabilu“ originea?

M. Ba sciu, -- d'in colonele „Albinei.“

T. Cum asiè?

M. Éca vedi: unulu dela „Albina“ a dîsu „seracu, cumu sunt,“ apoi seracu in limb'a latina va să dică „miser,“ la care apoi celu de la „Albina“ a mai adaogatu ce-v'a, si asiè a esit u d'in elu unu — „miserebilu.“ . . .

T. Dar' cuventulu „porceria“ de unde se deduce?

M. Acel'a se deduce dela Comedianul providentialu, care necontentu canta „p'or'ce aria,“ va să dică — p'or'aria.

Unu recursu pentru canonicatu.

Pré cinstite Dle ministru!

Sciu, că ai cetitu in foile unguresci, ce omu invetiati sum eu. Asculta numai! Câte foi aveti tóte bucinau numele meu, că ce fiu de Popa sum. — Asociatiunea Transilvana mie-mi pôte multumi renumele. Dêca n'asiu fi diseratu eu in siedintiele publice săr fi alesu de ea pere mere. —

Dâ societatea de leptura a tenerimei romane, Oradane ajunge ceva de candu am abdișu de a fi conducatorulu ei? Ba dómne! ?

Neci unu puiutin de siedint'a n'a tienutu. — Apoi afora de aceste insusiri mai am eu un'a, care sciu că-ti vă placè; Acum'a n'oiu mai subserie nici unu Pronuntiamentu ca celu dela Blasii, că-ci sum patriotu mare. De exemplu: Candu Români d'in Biharea se pusera să formedie o partida nationale, eu li spusei să escitedie si renovedie oratorii loru cei dacoromai tristele suveniri a le trecutului; cu unu cuventu tare am asudat, ca se ne potemu impacá la olalta Ungurii și Romanii. — Ca să potu inse realisá planulu meu mi trebue unu terenu mai largu, ca cumu e ocolulu seminariului Oradanu: dreptu ce cu tota umilint'a me rogu, fă ce vei face cu mine și me pune de — canonico la Orade. umilitu sierbu:

Filiu de Popa. m. p.

A. și B.

A. Óre de ce nu a mersu d'intre tenerii Mocionesci nici unulu la serbarea nationale dela Putn'a?

B. De buna séma nu voru fi fostu avendu seraii parale, ca să-si acopere spesele caletoriei.

A. No, eu credeam, că n'a fi aflatu Dlu Babesiu de consultu a merge.

A. Dar' romanii Banatiensi pr'in cine au fostu óre ei representati?

B. Pr'in unu va i sà amaru de ei, cu numele „name.“

A. Óre ce-e rezultatulu convenirei dela Salisburgu?

B. O gramada de pepturi putrede incarcate cu decoratiuni nemtiesci . . . !

Gacitura.

Gacită: pentru ce, de candu sta gimnasîulu Beiusianu sub dirigint'a Bebei, n'a cadiutu neci unu ungurasiu la esamenulu de maturitate?

Meliti'a Redactiunei.

Pre cumu apare d'in datulu numerului actuale, stamu aprope de nouu triluniu Septembvre — Diecemvbre; deci reclamamu bunavoint'a onor. publicu romanu și ceremu renoirea abonaminteloru respective, fiindu-că noi nu suntemu sebventiunati de nime altulu, fore numai de singur'a natiune, și anume de catra stimatii prenumeranti ai nostrui. Liste de abonare pentru asta data n'o să emitemu, fiindu speduirea costului pr'in „asemnate postali“ multu mai eftina. Cei ce ni detorescu să ni respunda restantiele spre regularea conturilor nóstre. Pretiulu sta in fruntariulu diurnalului.

„Responsulu lui Petriu“ — eliminandu numele adresatei se va publica in proscimulu nru, si eu acést'a terminam cest'a de discutiune in cătu te privesc pre DTa, firesce remanendu respectiv'a in dreptu a-ti face un contrarespusu si nemicu mai multu.

Proprietariu, editoriu și redactoru diriginte: Mircea B. Stănescu. — Girante respundietoriu și coredactoru: Basiliu Petriuc.

PUBLICAȚIUNI

Cu pretiurile cele mai eftine!

In bolt'a de parfumerie d'in Aradu

a lui

Juliu de Schwellengreber

se potu cumpară:

PENTRU DAME!

(In fasonulu celu mai nou)

cirade de capu, chignone, bucle, chici,
cuptosiele la capu,

d'in pérù matasa și atia.

Farburi de pérù anglese și francese.

Eau de Cologne originale.

Rafraichisseur en Flacon. Pentru respandirea odorului bunu, de a reimprospetă atmosfer'a, a parfumă saloñele, batistele de busunariu și alt., a curatî aerulu in incaperile morbosilor, pentru de a recorî capulu si de a paralisa caldurile cele mari si mult. Acest'a inventiune nouă e cea mai practica, ce există in felinu seu, si aplicarea acestuor noue Rafraichisseure e multu simpla si comotă.

cel mai fin si mai prospete odoruri si savóne; pulvere de dinti si odontine dela cei mai renumiti dintisti; pomade de calitatea cea mai esecinta; diferite oleie de pérù cu odorulu celu mai delicat; Eau de Cologn e, Eau de Levande blanches, Eau de Athenien, Acietu de toiletta, Glycerin, Princesse; apa preparata, Poudre de Ris, Poudre pentru fetile de dame, si oleiu de nucă, ca preparatulu celu mai nou si celu mai bunu pentru colorarea pérulu.

Cel mai fin peptene de frisatu d'in osu de elefantu, brósea tiestósa, kautschuk, si d'in cornu de bibolu; perli angloesci pentru capu, unghii, dinti si vestminte; elegante ghete comôte pentru domni si dame; celu mai mare stabilementu de

fotografie de Parisu; casete stereoscópe;

RUFE DE PAPIRU.